

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

15. března 2018*

„Dumping – Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny a vyrobené společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 – Nezavedení konečného antidumpingového cla – Článek 3 odst. 2, 3 a 5 a čl. 17 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 – Výběr vzorku – Neexistence podstatné újmy – Zjevně nesprávné posouzení – Zjišťování újmy – Ziskovost výrobního odvětví Unie“

Ve věci T-211/16,

Caviro Distillerie Srl, se sídlem ve Faenze (Itálie),

Distillerie Bonollo SpA, se sídlem v Formigine (Itálie),

Distillerie Mazzari SpA, se sídlem v Sant'Agata sul Santerno (Itálie),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, se sídlem v Borgoriccu (Itálie),

zastoupené A. Bochonem, advokátem, a R. MacLeanem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J.-F. Brakelandem a A. Demeneix, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení článku 1 prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/176 ze dne 9. února 2016, kterým se zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd (Úř. věst. 2016, L 33, s. 14),

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise a R. da Silva Passos (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. září 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, jsou společnosti vyrábějící kyselinu vinnou v Evropské unii, které pokrývají více než 25 % celkové výroby.
- 2 Dne 30. října 2004 zveřejnila Evropská komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2004, C 267, s. 4). Uvedené řízení vedlo k přijetí nařízení Rady (ES) č. 130/2006 ze dne 23. ledna 2006 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2006, L 23, s. 1). Podle čl. 1 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení bylo zavedeno konečné antidumpingové clo z dovozu kyseliny vinné kódu ex 2918 12 00 (kód TARIC 2918 12 00 90) pocházející z Čínské lidové republiky ve výši 0 % až 34,9 %. V uvedeném nařízení byl společnosti Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd (dále jen „Hangzhou Bioking“) přiznán status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství. Na dovoz kyseliny vinné vyráběné společností Hangzhou Bioking bylo stanoveno nulové clo.
- 3 V souladu se zprávou odvolacího orgánu Světové obchodní organizace (WTO), nazvanou „Mexiko – konečná antidumpingová opatření týkající se hovězího masa a rýže“ (WT/DS 295/AB/R, 29. listopadu 2005, AB-2005–6), prováděcí nařízení Rady (EU) č. 332/2012 ze dne 13. dubna 2012, kterým se mění nařízení č. 130/2006 (Úř. věst. 2012, L 108, s. 1), vyloučilo Hangzhou Bioking z uplatňování konečných opatření, a zejména následných přezkumů opatření uložených nařízením č. 130/2006.
- 4 Původní opatření popsaná v bodě 2 výše byla následně předmětem různých přezkumných řízení, přičemž poslední z nich vedlo k přijetí prováděcího nařízení Rady (EU) č. 349/2012 ze dne 16. dubna 2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2012, L 110, s. 3). Na základě tohoto prováděcího nařízení byla zachována všechna antidumpingová opatření vztahující se na všechny čínské dovozce, s výjimkou společnosti Hangzhou Bioking.
- 5 Dne 15. června 2011 žalobkyně a další, pátá, společnost, Comercial Quimica Sarasa SL, podaly antidumpingový podnět podle článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, dále jen „základní nařízení“), který se týkal pouze dovozů kyseliny vinné vyráběné společnostmi Hangzhou Bioking. Dne 29. července 2011 zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky, omezeného na jednoho čínského vyvážejícího výrobce, společnost Hangzhou Bioking (Úř. věst. 2011, C 223, s. 11). Po zpětvzetí uvedeného podnětu Komise rozhodnutím 2012/289/EU ze dne 4. června 2012 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky, omezeného na jednoho čínského vyvážejícího výrobce, společnost Hangzhou Bioking (Úř. věst. 2012, L 144, s. 43), uvedené řízení ukončila bez uložení antidumpingových opatření.
- 6 Souběžně dne 29. července 2011 na žádost stejných pěti stěžovatelů zahájila Komise šetření proti dvěma čínským výrobcům kyseliny vinné na základě částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení a týkající se dumpingových rozpětí těchto dvou výrobců, která byla dle stěžovatelů stanovena na příliš nízké úrovni (Úř. věst. 2011, C 223, s. 16).

- 7 Dne 21. října 2014 předložily žalobkyně Komisi nový antidumpingový podnět, na jehož základě uvedený orgán dne 4. prosince 2014 v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejnil oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky, omezeného na jednoho čínského vyvážejícího výrobce, společnost Hangzhou Bioking (Úř. věst. 2014, C 434, s. 9).
- 8 Za účelem posouzení dumpingu a újmy se Komise zabývala obdobím od 1. října 2013 do 30. září 2014 (dále jen „období šetření“). Pokud jde o trendy relevantní pro posouzení újmy, Komise analyzovala údaje, které se týkají období od 1. ledna 2011 do 30. září 2014 (dále jen „posuzované období“).
- 9 V oznámení o zahájení šetření ze dne 4. prosince 2014 Komise informovala, že v souladu s článkem 17 základního nařízení vybrala předběžný vzorek unijních výrobců. Komise později vysvětlila, že dotčený vzorek byl vybrán na základě nejvyšších objemů prodeje v Unii a sestával ze tří unijních výrobců, kteří byli vybráni ze sedmi společností, které při šetření spolupracovaly, kteří společně představovali 56 % celkové výroby kyseliny vinné v Unii a měli sídlo v Itálii a ve Španělsku, tedy obou členských státech, v nichž byli usazeni unijní výrobci. Třemi výrobci, kteří byli zařazeni do předběžného vzorku, byly dvě žalobkyně, Caviro Distillerie a Distillerie Mazzari, usazené v Itálii, a španělská společnost Comercial Quimica Sarasa.
- 10 ICV, která nebyla zahrnuta do uvedeného předběžného vzorku, tvrdila, že vzorek dostatečně neodráží situaci malých unijních výrobců. Italské obchodní sdružení Associazione Nazionale Industriali Distillatori di Alcoli e Acquaviti (AssoDistil, národní sdružení průmyslových palíren a lihovarů) složení uvedeného vzorku rovněž zpochybnilo. Komise se však domnívala, že vzhledem k tomu, že všichni výrobci kyseliny vinné v Unii jsou malými a středními podniky, přidání jednoho malého unijního výrobce do vzorku by zásadním způsobem nezměnilo jeho reprezentativnost a nemělo by žádný významný dopad na ukazatele újmy posuzované na základě údajů o vzorku. Měla za to, že makroekonomické ukazatele, jako je objem prodeje, každopádně vycházejí z údajů výrobního odvětví Unie jako celku, tedy všech unijních výrobců, včetně dotčeného výrobce. Komise tudíž potvrdila předběžně vybraný vzorek.
- 11 Během šetření byly všechny tři společnosti zařazené do vzorku podrobeny kontrole ve svých prostorách, stejně jako společnost Hangzhou Bioking.
- 12 Dne 14. prosince 2015 zaslala Komise žalobkyním obecný informační dokument, v němž dospěla k závěru, že i přes existenci dumpingového rozpětí ve výši 42,8 % dovozy společnosti Hangzhou Bioking nezpůsobily výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Dopisem ze dne 4. ledna 2016 žalobkyně sdělily svá vyjádření k tomuto dokumentu. Mimoto požádaly o slyšení, které se konalo dne 13. ledna 2016.
- 13 Po skončení šetření dumpingu přijala Komise prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 ze dne 9. února 2016, kterým se zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností Hangzhou Bioking (Úř. věst. 2016, L 33, s. 14, dále jen „napadené rozhodnutí“), ve kterém Komise dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu ve smyslu článku 3 základního nařízení.
- 14 V bodech 140 a 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž Komise podotkla, že ukazatele újmy, jako jsou výroba, objemy prodeje a podíl na trhu, se během posuzovaného období vyvíjely nepříznivě, ale že tyto trendy neměly negativní dopad na celkovou finanční situaci výrobního odvětví Unie. Komise byla toho názoru, že během posuzovaného období naopak některé ukazatele, jako jsou ziskovost výrobního odvětví Unie, peněžní toky, návratnost investic a úroveň zaměstnanosti, vykazovaly pozitivní trend. Komise zdůraznila, že i když lze připustit, že výrobní odvětví Unie bylo dumpingovými dovozy společnosti Hangzhou Bioking do určité míry negativně ovlivněno, šetření

neumožnilo prokázat, že by výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu článku 3 základního nařízení. Proto Komise článkem 1 napadeného rozhodnutí antidumpingové řízení týkající se dovozu kyseliny vinné vyráběné společností Hangzhou Bioking do Unie ukončila.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. května 2016 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 16 Rozhodnutím předsedy Tribunálu byla projednávaná věc přidělena novému soudci zpravodaji přidělenému k devátému senátu.
- 17 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (devátý senát) o zahájení ústní části řízení.
- 18 Organizačním procesním opatřením ze dne 19. července 2017 požádal Tribunál na základě čl. 89 odst. 3 písm. a) svého jednacího řádu účastnice řízení, aby na jednání ústně odpověděly na otázky.
- 19 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 28. září 2017. Na uvedeném jednání Komise informovala Tribunál, že z důvodu jejich důvěrné povahy nebyla schopna žalobkyním sdělit některé požadované informace. Na základě čl. 91 písm. b), čl. 92 odst. 3 a článku 103 jednacího řádu vyzval devátý senát Komisi k předložení těchto informací s tím, že v této fázi nebudou žalobkyním sděleny. Po posouzení těchto informací Tribunál v souladu s článkem 103 jednacího řádu dospěl k závěru, že jsou významné pro rozhodnutí sporu a že by neměly zůstat pro žalobkyně důvěrné. Vzhledem k tomu, že Komise nepožádala o důvěrné zacházení s těmito informacemi ve vztahu k veřejnosti, Tribunál uvedené informace zveřejnil a devátý senát vyslechl vyjádření účastnic řízení k nim.
- 20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
  - prohlásil žalobu za přípustnou,
  - zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí,
  - uložil Komisi náhradu nákladů, které vynaložily v rámci tohoto řízení.
- 21 Komise navrhuje, aby Tribunál:
  - zamítl žalobu jako neopodstatněnou,
  - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 22 Na podporu žaloby uplatňují žalobkyně dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení týkajícího se výběru vzorku výrobců a z porušení čl. 3 odst. 2 a čl. 17 odst. 1 základního nařízení. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávných posouzení a z porušení čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 a čl. 17 odst. 1 základního nařízení tím, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při výběru vzorku unijních výrobců

- 23 Žalobkyně tvrdí, že Komise při výběru dotčeného vzorku nedodržela požadavky stanovené v čl. 17 odst. 1 základního nařízení, především požadavek na zajištění reprezentativnosti vybraného vzorku. Účinkem uvedeného porušení bylo zkreslení zjištění týkajících se mikroekonomických ukazatelů, jako jsou prodejní ceny, ziskovost na jednotku, peněžní toky, investice a návratnost investic, za účelem posouzení újmy, takže tento přezkum nebyl objektivní ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení.
- 24 Ač nechtějí zpochybnit samotný záměr Komise provést výběr vzorku, což bylo potvrzeno na jednání, žalobkyně tvrdí, že výběr vzorku představuje výjimku ze zásady přezkumu údajů od všech výrobců. Na jednání žalobkyně doplnily, že požadavek reprezentativnosti stanovený v čl. 17 odst. 1 základního nařízení neznamená, že by vzorek měl pokrýt co největší objem prodeje, ale že je třeba vybrat výrobce, jejichž objemy prodeje reprezentují situaci výrobního odvětví Unie. Podle žalobkyň takový požadavek vyplývá z bodu 90 rozsudku ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573).
- 25 V první řadě podle žalobkyň Komise při výběru vzorku unijních výrobců tím, že vybrala pouze tři z největších výrobců s největšími objemy prodeje v Unii, neprovedla odpovídající a objektivní přezkum údajů. Daný vzorek totiž neodrážel situaci výrobního odvětví Unie, protože zahrnoval nepřiměřeně vysoký příspěvek největšího unijního výrobce, tj. Distillerie Mazzari.
- 26 Na jedné straně žalobkyně tvrdí, že Distillerie Mazzari vyčnívala z dotčeného vzorku, jelikož „její celkový objem výroby činil zhruba 30 % výroby celého odvětví Unie“. Na druhé straně, jelikož objem prodeje všech tří výrobců zařazených do vzorku představoval přibližně 56 % veškeré výroby kyseliny vinné v Unii, z čehož asi 29 % připadalo na společnost Distillerie Mazzari, zbývajících šest unijních výrobců představovalo pouze 44 % výroby, tedy v průměru 7,3 % pro každého z nich. Vyloučení ostatních výrobců přitom mělo za následek, že vzorek nebyl reprezentativní, jelikož byl zkreslen největším výrobcem.
- 27 Mimoto zaprvé z okolností daného případu vyplývá, že projednávaná věc nezahrnuje příliš velký počet subjektů ve smyslu článku 17 základního nařízení, jelikož se jedná o jednoho čínského vývozce, devět unijních výrobců a jednoho unijního dovozce. Podle žalobkyň tudíž nic nebránilo použití většího vzorku. Komise ostatně v jiných antidumpingových řízeních vybrala vzorky větší. Zadruhé kontrola všech tří unijních výrobců zařazených do vzorku byla dokončena v průběhu prvních čtyř měsíců po zahájení šetření, takže Komise nebyla v časové tísní. Zatřetí žalobkyně již na počátku šetření uvedly, že vybraný vzorek neumožňuje dospět k dostatečně reprezentativnímu hodnocení.
- 28 Ve druhé řadě existuje vzájemný vztah mezi výběrem vzorku a stanovením újmy. V tomto ohledu z rozsudku ze dne 21. března 2012, Marine Harvest Norway a Alsaker Fjordbruk v. Rada (T-113/06, nezveřejněný, EU:T:2012:135, body 72 až 74), vyplývá, že pochybení při výběru vzorku vede k pochybení při stanovení újmy. V projednávaném případě zisky vytvořené společností Distillerie Mazzari postačovaly k pokrytí celkových ztrát obou ostatních účastníků vzorku v roce 2013 i během období šetření, takže vzorek unijních výrobců neodrážel situaci výrobního odvětví Unie. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že ziskovost společnosti Caviro Distillerie se z 3 % v roce 2011 snížila na – 1,62 % v roce 2013 a na – 1,73 % během období šetření. Comercial Química Sarasa, další společnost vybraná do vzorku, zaznamenala mezi roky 2011 a 2013 a v období šetření tentýž trend. Žalobkyně v replice dodávají, že ziskovost unijních výrobců, která v roce 2010 činila 17,6 %, klesla v roce 2011 na 2 %. Podle žalobkyň takový pokles potvrzuje poškozující účinky dumpingu uplatňovaného společností Hangzhou Bioking během daného období.

- 29 Ve třetí řadě, Komise měla v průběhu správního řízení zohlednit obavy sdružení AssoDistil, pokud jde o reprezentativnost navrženého vzorku. Je sice pravda, že čl. 17 odst. 1 základního nařízení opravňoval Komisi k výběru unijních výrobců pouze na základě toho, že dosahují v Unii největších objemů výroby nebo prodeje, ta však měla vybrat objektivně reprezentativní vzorek. V tomto ohledu není možné provést objektivní posouzení, pokud vzorek neodráží odpovídajícím způsobem širší situaci výrobního odvětví Unie jako celku. Z toho vyplývá, že došlo k porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jelikož Komise neprovedla objektivní přezkum účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie.
- 30 Na základě informací, které měla k dispozici z podnětu, jakož i odpovědí, které následně obdržela od unijních výrobců, Komise měla vědět, že širší vzorek je nutný.
- 31 Kromě toho návrh sdružení AssoDistil zahrnout do vzorku společnost ICV měl pouze dokreslit, jak mohl být vzorek učiněn dostatečně reprezentativním, jelikož v projednávaném případě bylo možno o takové reprezentativnosti pochybovat.
- 32 Co se týče tvrzení Komise, podle kterého žalobkyním příslušelo specifikovat vzorek, který by podle nich byl vhodný, žalobkyně mají především za to, že výběr vzorku přísluší Komisi. Dále mají právo zpochybnit platnost navrženého vzorku. A konečně, žalobkyně netvrdily, že je třeba největšího výrobce kyseliny vinné, Distillerie Mazzari, vyloučit ze vzorku. Podle jejich názoru mělo být jeho zahrnutí vyváжено zařazením většího počtu malých výrobců.
- 33 Komise argumenty žalobkyň zpochybňuje.
- 34 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury v oblasti společné obchodní politiky a zcela konkrétně v oblasti obchodních ochranných opatření disponují unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat, širokou posuzovací pravomocí (viz rozsudek ze dne 11. února 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, bod 61 a citovaná judikatura). V tomto ohledu má dodržení záruk přiznaných unijním právním řádem ve správních řízeních o to větší význam a k těmto zárukám patří zejména povinnost příslušného orgánu přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (viz rozsudek ze dne 25. ledna 2017, Rusal Armenal v. Rada, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, bod 189 a citovaná judikatura).
- 35 Z toho vyplývá, že přezkum prováděný unijním soudem se musí týkat nejen existence případných nesprávných právních posouzení, ale rovněž dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 39 a citovaná judikatura).
- 36 Je tomu tak zvláště tehdy, když jde o určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, které předpokládá posouzení komplexních hospodářských situací (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, společnost Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, bod 46 a citovaná judikatura).
- 37 Proto i když v oblasti obchodních ochranných opatření, a zvláště antidumpingových opatření, nemůže unijní soud zasahovat do posouzení, které je vyhrazeno příslušným unijním orgánům, je nicméně jeho úlohou, aby se ujistil, že tyto orgány zohlednily všechny relevantní okolnosti a skutečnosti obsažené ve spise vyhodnotily s veškerou požadovanou řádnou péčí [viz rozsudek ze dne 18. září 2012, Since Hardware (Guangzhou) v. Rada, T-156/11, EU:T:2012:431, bod 184 a citovaná judikatura].
- 38 Podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení se zjištění újmy zakládá na skutečných důkazech a musí zahrnovat „objektivní posouzení“ objemu dumpingového dovozu, jeho účinku na ceny obdobných výrobků na unijním trhu a jeho následného účinku na výrobní odvětví Unie.

- 39 Kromě toho, z čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení vyplývá, že zjišťování újmy se má provádět na úrovni výrobního odvětví Unie jako celku (rozsudek ze dne 19. prosince 2013, *Transnational Company Kazchrome a ENRC Marketing v. Rada*, C-10/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:865, body 50 a 51).
- 40 Nicméně podle čl. 17 odst. 1 a 2 základního nařízení je Komise oprávněna ve věcech velkého rozsahu omezit šetření na přiměřený počet stran použitím metody výběru vzorku. V tomto ohledu čl. 17 odst. 1 základního nařízení stanoví dva způsoby jeho výběru. Šetření totiž lze omezit na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, které jsou na základě informací dostupných v době výběru statisticky reprezentativní, nebo na největší objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v čase, který je k dispozici, přiměřeně přezkoumán (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. září 2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 86, a ze dne 15. června 2017, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, bod 30).
- 41 Z toho plyne, že pokud unijní orgány zvolí druhý způsob výběru vzorku, mají jistou míru flexibility při zvažování toho, co lze přiměřeně dosáhnout v čase, který mají k dispozici k provedení šetření (rozsudek ze dne 15. června 2017, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, bod 31). Mimoto z čl. 17 odst. 2 uvedeného nařízení vyplývá, že konečný výběr stran provádí Komise, a to v souladu s ustanoveními o výběru vzorků (rozsudek ze dne 10. září 2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 87).
- 42 Opodstatněnost argumentů žalobkyně je třeba zkoumat právě s ohledem na tyto zásady.
- 43 Komise v projednávané věci tvrdí, že použila druhý způsob uvedený v čl. 17 odst. 1 základního nařízení, na jehož základě lze šetření omezit na největší objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v čase, který je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Z bodu 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že Komise vybrala předběžný vzorek Unie „na základě největšího objemu prodeje v Unii“.
- 44 Co se týče reprezentativnosti vzorku, je třeba uvést, že Komisi přísluší zajistit přítomnost několika faktorů, zejména podíl z celkové výroby v Unii a zeměpisné rozložení výrobců (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, body 90 a 91). Je totiž třeba uvést, že podle čl. 4 odst. 1 základního nařízení musí být pro získání věrného obrazu hospodářské situace daného výrobního odvětví Unie analýza Komise založena na celém výrobním odvětví Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. května 2015, *Yuanping Changyuan Chemicals v. Rada*, T-310/12, nezveřejněný, EU:T:2015:295, bod 115).
- 45 V projednávaném případě z bodů 92 a 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že „do vzorku byli vybráni tři výrobci v Unii [z devíti], kteří představují přibližně 56 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii“. Na jednání Komise tvrdila, aniž to bylo rozporováno, že vybraný vzorek sestával ze tří největších výrobců, pokud jde o objem prodeje, mezi těmi, kteří souhlasili se spoluprací.
- 46 Kromě toho bod 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí upřesňuje, že Komise „vycházela ze všech dostupných informací o výrobním odvětví Unie, jako je žádost, informace získané od [n]árodního sdružení průmyslových palíren a lihovarů v Itálii (*AssoDistil*) a dalších známých unijních výrobců, kteří žádost podpořili podle čl. 5 odst. 4 základního nařízení“, a dále že „vybrala vzorek [...], [příčemž] zajistila, aby byly ve vzorku zastoupeny oba producentské členské státy, tedy Itálie a Španělsko“.
- 47 Komise sice také mohla, jak požadují žalobkyně, do dotčeného vzorku zahrnout ještě další výrobce z výrobního odvětví Unie, jejichž objemy prodeje byly údajně nižší. Je rovněž pravda, že podle čl. 17 odst. 2 základního nařízení je třeba upřednostňovat výběr vzorků po projednání s dotčenými stranami nebo s jejich souhlasem.

- 48 Jak však bylo připomenuto v bodě 41 výše, z daného ustanovení vyplývá, že konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů provádí v konečném důsledku Komise, a to v souladu s ustanoveními o výběru vzorků.
- 49 A dále musí žalobkyně předložit důkazy, které Tribunálu umožní konstatovat, že se Komise z důvodu složení vybraného vzorku výrobního odvětví Unie dopustila při zjišťování újmy zjevně nesprávného posouzení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. září 2012, *Since Hardware (Guangzhou) v. Rada*, T-156/11, EU:T:2012:431, bod 137 a citovaná judikatura]. Tribunál totiž již rozhodl, že jelikož žalobce, který zpochybňuje reprezentativnost vzorku unijních výrobců, nepředložil žádný důkaz o tom, že ceny uplatňované v Itálii a Španělsku francouzskými, německými a britskými výrobci se liší od cen uplatňovaných týmiž výrobci ve Francii, v Německu nebo ve Spojeném království, neprokázal, že by se unijní orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení tím, že omezily analýzu újmy utrpěné výrobním odvětvím Unie, pokud jde o cenové rozdíly, na Francii, Německo a Spojené království (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. července 1995, *Koyo Seiko v. Rada*, T-166/94, EU:T:1995:140, bod 59).
- 50 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že údajná nereprezentativnost dotčeného vzorku měla vliv na spolehlivost několika mikroekonomických ukazatelů použitých Komisí v rámci dotčeného šetření, což vedlo k tomu, že se tato dopustila zjevně nesprávných posouzení a porušila čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Chybné jsou tedy ukazatele týkající se prodejní ceny v Unii, ziskovosti na jednotku prodeje v Unii, peněžních toků, investic a návratnosti investic unijních výrobců.
- 51 V projednávaném případě je zaprvé třeba konstatovat, že dotyčné strany byly v souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení ohledně výběru vzorku konzultovány. Mimoto z bodu 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že pro účely analýzy újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli. Pokud jde o makroekonomické ukazatele, např. objem prodeje, ty vycházely z údajů výrobního odvětví Unie jako celku, tedy všech unijních výrobců. Tvrzení žalobkyně týkající se výběru vzorku tudíž nemohou zpochybnit posouzení Komise týkající se újmy pro makroekonomiku.
- 52 Pokud jde o mikroekonomické údaje, z uvedeného bodu 109 odůvodnění vyplývá, že ty byly zkoumány na základě údajů z odpovědí unijních výrobců zařazených do vzorku na dotazník Komise. Pokud jde o tyto údaje, je třeba podotknout, jak zdůraznila Komise, že pro získání jediného číselného údaje pro každý mikroekonomický ukazatel provedla výpočet váženého průměru, a to za účelem zohlednění skutečného podílu na trhu, pokud jde o objem výroby nebo prodeje u každého výrobce zařazeného do vzorku. Při výpočtu aritmetického průměru by však každému z těchto tří výrobců byla přidělena stejná váha, a sice 33 %, bez ohledu na jejich skutečný podíl na trhu z hlediska objemu výroby nebo prodeje, což by neodráželo skutečnou relativní váhu jednotlivých výrobců z výrobního odvětví Unie. Vzhledem k tomu, že na základě výpočtu byla údajům týkajícím se jednotlivých výrobců zařazených do vzorku přidělena relativní váha, je třeba učinit závěr, že metoda použitá pro mikroekonomické údaje byla vhodná.
- 53 Zadruhé z bodu 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že jeden z unijních výrobců, který nebyl zahrnut do předběžného vzorku, tvrdil, stejně jako *AssoDistil*, že vzorek dostatečně nereprezentuje situaci malých unijních výrobců, jelikož nepříznivý účinek dovozů společnosti *Hangzhou Bioking*, které byly předmětem dumpingu, postihl především malé společnosti.
- 54 Je však třeba uvést, že jak je vysvětleno v bodě 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, přidání jednoho malého unijního výrobce do vzorku by nemělo významný dopad na ukazatele újmy posuzované na základě údajů ze vzorku. Z číselných údajů uváděných Komisí totiž vyplývá, že zařazení společnosti *ICV* do vzorku, tak jak bylo navrhováno stěžovatelkami v průběhu správního řízení, by jen málo změnilo vážené průměrné ziskové rozpětí, které by tak v roce 2014 dosahovalo čísla o něco vyššího než 9,5 %, namísto 10 %. Pokud jde o vývoj tohoto rozpětí, to by se v případě zahrnutí uvedeného výrobce zvýšilo z více než 5 % v roce 2011 na více než 9 % v roce 2014, namísto z 2 % na 10 % v případě Komisí vybraného vzorku.

- 55 Zatřetí je nutno konstatovat, že jak bylo potvrzeno na jednání, žalobkyně nepředkládají žádný důkaz směřující k prokázání, že přidání dalšího výrobce by změnilo závěr o neexistenci újmy, ke kterému dospěla Komise v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně se totiž spokojují s tvrzením, že vzorek s jedním mnohem větším výrobcem dosahujícím vysokých zisků vede k závěru, že nedošlo k újmě, zatímco „jedna, dvě nebo tři desítky, a možná i více, menších výrobců je ztrátových“. Tato argumentace však neodráží skutečný stav výrobního odvětví Unie, jelikož to se v projednávaném případě skládá z devíti výrobců, z nichž sedm spolupracovalo. Kromě toho tvrzení žalobkyň o ztrátovosti malých výrobců není podepřeno žádným důkazem a každopádně nespecifikuje, zda tato situace mohla být pozorována již během posuzovaného období.
- 56 Pokud jde o argument žalobkyň, podle kterého nic nebránilo Komisi využít větší vzorek, jak učinila v jiných antidumpingových řízeních, stačí konstatovat, že žalobkyně samy uznaly, a to i na jednání, že nemají žádný poznatek prokazující, že přidání dalšího, menšího, unijního výrobce by mohlo změnit závěr o újmě výrobnímu odvětví Unie, ke kterému dospěla Komise.
- 57 Pokud jde o tvrzení žalobkyň, podle kterého vysoké zisky společnosti Distillerie Mazzari byly „z velké části vyrovnány ztrátami obou zbývajících společností zařazených do vzorku v roce 2013 i během období šetření“, jelikož ziskovost společnosti Caviro Distillerie se z 3 % v roce 2011 snížila na – 1,62 % v roce 2013 a na – 1,73 % v období šetření a Comercial Quimica Sarasa zaznamenala mezi roky 2011 a 2013, jakož i během období šetření tentýž trend, je třeba uvést, že i kdyby bylo prokázáno snížení ziskovosti během výše uvedených období, ponechání společností, které zaznamenaly pokles ziskovosti, v dotčeném vzorku prokazuje, že Komise v napadeném rozhodnutí provedla objektivní posouzení skutkového stavu.
- 58 I kdyby tedy Komise složení dotčeného vzorku změnila, neumožňuje žádný poznatek domnívat se, že závěr o ziskovosti a o újmě by se v projednávaném případě změnil.
- 59 Kromě toho, pokud jde o argument žalobkyň, podle kterého značný pokles ziskovosti mezi roky 2010 a 2011 potvrzuje „nepříznivé účinky dumpingu, který společnost Hangzhou Bioking během tohoto období uplatňovala“, je třeba konstatovat, že jak správně uvedla Komise, napadené rozhodnutí ani jiné unijní akty neprokazují dumping ze strany společnosti Hangzhou Bioking v uvedeném období. Jak totiž vyplývá z bodu 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí, „[š]etření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2013 do 30. září 2014“.
- 60 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že žalobkyně nepředkládají poznatky dostatečné pro prokázání, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při výběru vzorku výrobního odvětví Unie, který použila.
- 61 První žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávných posouzení a z porušení čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu

- 62 Žalobkyně se domnívají, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení a porušila čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení, když v bodech 140 až 142 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že odvětví výroby kyseliny vinné v Unii neutrpělo v posuzovaném období podstatnou újmu.
- 63 Ve svých úvodních poznámkách žalobkyně zdůrazňují, že určení existence újmy vyžaduje objektivní posouzení všech relevantních faktorů, které mají vliv na stav dotčeného výrobního odvětví. V projednávané věci přitom žádné objektivní zkoumání ukazatelů újmy nemohlo vést k závěru, že dumpingové dovozy nepůsobí odvětví výroby kyseliny vinné v Unii žádnou újmu. Žalobkyně

v podstatě tvrdí, že v závěrech týkajících se neexistence újmy uvedených v bodech 140 a 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůraznila faktory, které vykazovaly pozitivní trend, ale dostatečně nevzala v úvahu faktory, které vykazovaly nepříznivý vývoj.

- 64 Zprv, pokud jde o trendy týkající se dovozu z hlediska objemu a cen, žalobkyně nejprve tvrdí, že v bodech 41 až 45 napadeného rozhodnutí bylo konstatováno, že Hangzhou Bioking vykonává činnost mimo rámec běžných hospodářských podmínek trhu a těží z uměle nízkých a zkreslených cen surovin s cílem nadměrně snížit konečné ceny při vývozu do Unie. Dále se žalobkyně domnívají, že uplatňované dumpingové rozpětí 42,8 % je, jak je uvedeno v bodě 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí, vysoké. Podle čl. 3 odst. 5 základního nařízení přitom rozsah dumpingového rozpětí představuje faktor, který je třeba vzít v úvahu pro posouzení újmy. A konečně, žalobkyně tvrdí, že vážené průměrné rozpětí cenového podbízení u dumpingových dovozů společnosti Hangzhou Bioking na unijní trh, které činí, jak vyplývá z bodu 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí, 10,3 %, je vysoké.
- 65 Zadruhé, pokud jde o objem dumpingových dovozů během posuzovaného období, dotčený vývozce zvýšil objem dumpingového dovozu na unijní trh o 25 %, přičemž nejvyššího nárůstu, o 36 %, bylo dosaženo v roce 2013. Žalobkyně kromě toho uvádí, že tento trvalý nárůst objemu dumpingových dovozů nastal v kontextu celkového poklesu spotřeby kyseliny vinné v Unii, neboť ta se na konci období šetření snížila o 11 %.
- 66 Pokud jde o dopad dumpingových dovozů na ceny v Unii, žalobkyně tvrdí, že ačkoli je pravda, že Hangzhou Bioking své ceny během posuzovaného období zvýšil o 35 %, jak vyplývá z bodu 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nic to nemění na tom, že tato zvýšení cen byla uplatněna na velmi nízké výchozí úrovni. To vysvětluje existenci váženého průměrného rozpětí cenového podbízení dumpingových dovozů společnosti Hangzhou Bioking na unijní trh ve výši 10,3 %, jak bylo uvedeno v bodě 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navíc mezi rokem 2013 a koncem období šetření, kdy ceny výrobního odvětví Unie klesly o 56 %, jak bylo uvedeno v bodech 124 a 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ceny společnosti Hangzhou Bioking poklesly pouze o 8 %, jak vyplývá z bodu 105 odůvodnění daného rozhodnutí.
- 67 V reakci na argument Komise zdůrazňující, že zvýšení průměrné dovozní ceny o 35 % představuje s ohledem na ceny výrobního odvětví Unie pozitivní skutečnost, žalobkyně tvrdí, že je třeba posuzovat skutečné ceny dovozů, a nikoliv trend. Pokud dovozní cena byla, v souladu s podezřením žalobkyň, v roce 2011 extrémně nízká, byl by její následný nárůst irelevantní, a to zejména s ohledem na zjištění učiněné na konci šetření ohledně cenového podbízení ve výši 10 %. Z informací poskytnutých v podnětu mimo jiné plyne, že cenové podbízení, které uplatňovala společnost Hangzhou Bioking, bylo před obdobím šetření mnohem výraznější.
- 68 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise v rozporu s pravidlem, podle něhož žádný z uvedených ukazatelů nemusí být pro posouzení rozhodující, nevěnovala během šetření dostatečnou pozornost jiným faktorům uvedeným v čl. 3 odst. 5 základního nařízení, a sice dopadu dovozů na objem prodeje a podílům unijních výrobců na trhu. Podle nich se Komise naopak příliš zaměřila na trendy ziskovosti na jednotku, jakož i na kritéria související s peněžními toky a návratností investic. Dopustila se tím zjevně nesprávného posouzení.
- 69 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí neposkytuje vysvětlení nebo analýzu toho, jak byl pokles výkonnosti výrobního odvětví Unie vyvážen zvýšením celkové ziskovosti. V obecném informačním dokumentu ze dne 14. prosince 2015 se přitom Komise vyjádřila k těmto prvkům jasně a značně stručněji.
- 70 Žalobkyně Komisi především vytýkají, že při šetření nepřisuzovala dostatečnou důležitost objemům prodeje výrobního odvětví Unie, které se v průběhu posuzovaného období snížily o 30 %, jak bylo konstatováno v bodě 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Toto snížení objemů bylo téměř třikrát větší než pokles spotřeby v Unii během téhož období. Pokud přitom objemy prodeje výrobního odvětví

Unie klesají, přísluší Komisi, aby prokázala a podrobně posoudila skutečně dosažené zisky, neboť se jedná o relevantní faktor pro celkové posouzení situace výrobního odvětví Unie. Napadené rozhodnutí tedy ve skutečnosti opomíná vysvětlit vzájemný vztah mezi jednotlivými základními prvky.

- 71 Dále mají žalobkyně za to, že pokles podílu výrobního odvětví Unie na trhu o 21 % během posuzovaného období, konstatovaný v bodě 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí, byl rovněž alarmující, kdežto podle bodu 117 odůvodnění napadeného rozhodnutí „objem dovozu společnosti Bioking vzrostl o 25 % a [...] podíl na trhu [uvedené společnosti] vzrostl o 41 %“ během téhož období. Argument Komise, podle kterého zvýšení prodejních cen výrobního odvětví Unie kopírovalo vývoj cen surovin, je tak zpochybněn skutečností, že od roku 2012 výrobní odvětví Unie rychle ztrácelo objemy prodeje a podíly na trhu.
- 72 V této souvislosti byl růst výrobního odvětví Unie silně negativní, jak vyplývá z bodu 117 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Stejně tak celé odvětví, s výjimkou společnosti Distillerie Mazzari, utrpělo v období šetření těžké ztráty.
- 73 Mimoto ve svých tvrzeních spočívajících na vývozních statistikách získaných od čínských celních orgánů měly žalobkyně za to, že společnost Hangzhou Bioking dosáhla objemu prodeje ve výši zhruba 9 700 tun v roce 2013 a 8 925 tun v období šetření. Během posuzovaného období docházelo i k dovozům pocházejícím od jiných čínských vývozců. V období šetření přitom společnost Hangzhou Bioking, jako jeden z čínských vývozců, zvýšila svůj podíl na trhu z 25 % na 35 %.
- 74 A konečně Komise nepřisoudila žádnou váhu očekávanému zvýšení výroby společnosti Hangzhou Bioking, jak vyplývá z bodů 165 a 166 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména pokud jde o jeho dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie. Podle žalobkyň je přitom pravděpodobné, že tato ziskovost a ostatní pozitivní finanční ukazatele se v blízké budoucnosti krátkodobě zhorší, což bude mít za následek konec posledních pozitivních hospodářských ukazatelů výrobního odvětví, které Komise použila pro posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví výroby kyseliny vinné v Unii. Jelikož si Komise byla této skutečnosti vědoma, ale nepřikládala jí žádný význam při posuzování újmy, dopustila se zjevně nesprávného posouzení.
- 75 Komise naopak při závěru o tom, že výrobnímu odvětví Unie není způsobována podstatná újma, vycházela pouze z faktorů spojených se ziskovostí, peněžními toky a návratností investic, které vykazovaly pozitivní trend, zatímco jiné hospodářské ukazatele svědčily dle žalobkyň o tom, že výrobní odvětví Unie se hroutí pod tíhou dumpingových dovozů. Komise se tak dopustila zjevně nesprávných posouzení.
- 76 Konkrétně, pokud jde o ziskovost výrobního odvětví Unie, žalobkyně se domnívají, že tento faktor je jediným zásadním hospodářským faktorem, který byl uveden jako představitel pozitivního trendu, jak vyplývá z bodu 140 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zatímco existuje mnoho jiných faktorů, které vykazovaly negativní trend. Bod 4.5.4 napadeného rozhodnutí, který se týká závěrů o újmě, přitom neuvádí žádné vysvětlení nebo analýzu toho, jak by ziskovost mohla vyvážit vliv ostatních prvků, přestože žalobkyně během správního řízení tuto skutečnost kritizovaly. Napadené rozhodnutí tedy nevysvětlilo interakci jednotlivých zásadních prvků a zejména, jak by zvýšení ziskovosti mohlo odstranit újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie.
- 77 Začtvrté z napadeného rozhodnutí vyplývá, že výrobní odvětví Unie bylo vytlačeno z méně výnosných segmentů trhu dumpingovými cenami uplatňovanými společností Hangzhou Bioking a zaznamenalo z tohoto důvodu pokles objemu prodeje. Žalobkyně na rozdíl od toho, co uplatňuje Komise, netvrdí, že by její závěry musely vycházet z jimi zvoleného segmentu výrobního odvětví Unie. Žalobkyně tvrdí, že všechny ekonomické ukazatele posuzované jako celek ukazují, že dumpingové dovozy společnosti Hangzhou Bioking způsobily újmu.

- 78 Zapáté se žalobkyně domnívají, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že dostatečně nezohlednila význam obranné strategie výrobního odvětví Unie v boji proti dumpingu. V jiných antidumpingových řízeních Komise odhlédla od zvýšení ziskovosti na jednotku s ohledem na skutečnost, že výrobní odvětví Unie ztratilo část objemu prodeje a podílů na trhu. Ke stejné situaci došlo v rámci tohoto řízení, takže Komise měla vzít v úvahu skutečnost, že výrobní odvětví Unie se v období od roku 2012 do konce období šetření rozhodlo, že objemům prodejů společnosti Hangzhou Bioking nemůže agresivně konkurovat cenami, a muselo místo toho zaměřit své obchodní úsilí na zákazníky, kteří byli ochotni zaplatit vyšší cenu za jeho výrobky vyšší kvality.
- 79 Zašesté tím, že v bodě 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí prohlásila, že „dumpingové rozpětí vyvážejícího výrobce není jako takové rozhodujícím ekonomickým ukazatelem újmy“, Komise porušila čl. 3 odst. 5 základního nařízení, podle kterého je tento orgán povinen vzít v úvahu „rozsah skutečného dumpingového rozpětí“. Na rozdíl od toho, co hájí Komise, se přitom nejedná o to, zda v projednávaném případě bylo toto dumpingové rozpětí rozhodující, ale o to, zda mu byl při hodnocení újmy přiznán dostatečný, nebo i jen odpovídající význam. Podle žalobkyň základní nařízení Komisi ukládá vzít dumpingové rozpětí v úvahu a toto by mělo vždy být stanovováno za kratší období. Při posuzování rozsahu dumpingu v rámci základního antidumpingového nařízení není vyžadováno žádné posouzení „dlouhodobých trendů“.
- 80 Mimoto tyto úvahy se uplatí, pokud jde o cenové podbízení, které musí být provedeno podle čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Napadené rozhodnutí přitom tento prvek nezmiňuje, s výjimkou bodů 141 a 150 odůvodnění, ve kterých je vliv tohoto prvku vyloučen, aniž by jeho dopad byl předmětem řádného zkoumání, a to i přesto, že rozpětí cenového podbízení bylo stanoveno na 10,3 %.
- 81 Zasedmé Komise nezkoumala dopad dumpingových dovozů společnosti Hangzhou Bioking na objem prodejů výrobního odvětví Unie. Cenový tlak ze strany dumpingových dovozů vedl k poklesu cen o 76 % mezi rokem 2013 a koncem období šetření, jakož i k masivnímu poklesu objemu prodejů a podílů na trhu. Stejně tak byl vývoj objemů prodejů dováženého zboží dosažených společností Hangzhou Bioking nepřímou úměrný vývoji spotřeby v Unii. Žalobkyně zdůrazňují, že i když se mezi roky 2011 a 2014 spotřeba v Unii snížila o 11 %, dovozy společnosti Hangzhou Bioking vzrostly v absolutním vyjádření o 25 %, což znamená, že tato společnost byla schopna vzdorovat zákonům trhu. Podle žalobkyň navíc na konci posuzovaného období objemy prodejů výrobního odvětví Unie poklesly o 30 %, zatímco spotřeba se snížila o 11 %. Proto bylo zbývajících 19 % objemu prodeje ztraceno přímo ve prospěch společnosti Hangzhou Bioking.
- 82 A nakonec zaosmé, pokud jde o poznámky Komise týkající se snížení výrobních kapacit výrobního odvětví Unie, žalobkyně připouštějí, že objem výroby klesl o 14 %, zatímco poptávka klesla o 11 %. Nicméně vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie bylo schopno udržet nebo zvýšit objem prodejů na vývoz, pokles úrovně výroby byl menší. Podle žalobkyň je třeba každopádně odmítnout vysvětlení Komise ohledně úrovně výroby výrobního odvětví Unie a unijní spotřeby, jelikož tyto dva faktory nejsou korelovány, neboť první z nich postupně během celého posuzovaného období klesal, zatímco druhý se mezi roky 2011 a 2013 zvýšil, aby poté během následujícího období opět klesl.
- 83 Komise argumenty žalobkyň zpochybňuje.
- 84 Úvodem je třeba poznamenat, že jak bylo připomenuto v bodě 38 výše, objektivní přezkum určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie se v souladu s čl. 3 odst. 2 základního nařízení musí týkat objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na unijním trhu a dále následného účinku tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.
- 85 Co se týče objemu těchto dovozů a jejich dopadu na ceny obdobných výrobků na trhu Unie, čl. 3 odst. 3 základního nařízení stanoví činitele, které je třeba zohlednit při tomto přezkumu, přičemž upřesňuje, že žádné z uvedených kritérií nemusí být samo o sobě rozhodující.

- 86 Článek 3 odst. 5 základního nařízení zase upřesňuje, že posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví. Toto ustanovení obsahuje výčet různých faktorů, které lze zohlednit, a upřesňuje, že tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující (rozsudky ze dne 28. listopadu 2013, CHEMK a KF v. Rada, C-13/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:780, bod 56; ze dne 19. prosince 2013, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada, C-10/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:865, bod 20, a ze dne 16. dubna 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, bod 32). Toto ustanovení dává unijním orgánům široký prostor pro posouzení při přezkumu a hodnocení různých ukazatelů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, bod 61).
- 87 Na základě znění těchto ustanovení ve vzájemném spojení je tudíž třeba určit, zda Komise mohla, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, dojít k závěru o neexistenci podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- 88 Nejprve, pokud jde o tvrzení, podle kterého se Komise příliš soustředila na hospodářské prvky vztahující se k obecné finanční situaci, jako je ziskovost výrobního odvětví Unie, peněžní toky a návratnost investic, žalobkyně se domnívají, že určujícími faktory jsou objemy prodeje výrobního odvětví Unie, objemy výroby a míra využití kapacit v Unii. Uvádějí rovněž další faktory, jako rozsah dumpingu, cenové podbízení společnosti Hangzhou Bioking, zvýšení objemu dovozu v absolutním vyjádření, úroveň zásob, produktivitu, růst, mzdy a investice, které Komise měla vzít v úvahu.
- 89 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést, že jak vyplývá z bodů 4.5.2 a 4.5.3 napadeného rozhodnutí, Komise všechny výše uvedené prvky zkoumala. Pokud jde o makroekonomické ukazatele, z bodů 111 až 123 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise analyzovala výrobu, výrobní kapacitu, využití kapacit, objemy prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivitu, rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu. Co se týče mikroekonomických ukazatelů, posuzovány byly průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, pracovní náklady, zásoby, ziskovost, peněžní toky, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.
- 90 Komise tak dospěla v bodě 140 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že „[u]kazatelé újmy, jako výroba, objem prodeje a podíl na trhu, se během posuzovaného období vyvíjely nepříznivě“, avšak tyto trendy neměly „negativní dopad na celkovou finanční situaci výrobního odvětví Unie“. Uvedený bod odůvodnění doplňuje, že „[z]iskovost výrobního odvětví Unie naopak vykazovala během posuzovaného období trvalý pozitivní trend a během období šetření dokonce přesáhla cílový zisk [ziskový cíl]“. Mimoto, rovněž podle něj, „další finanční ukazatele, jako je peněžní tok a návratnost investic, během posuzovaného období rovněž vzrostly“. Kromě toho, jak tvrdila Komise na jednání, tyto ukazatele újmy byly zkoumány rovněž v bodě 4.5.5 napadeného rozhodnutí, ve kterém Komise reagovala na připomínky zúčastněných stran a který tvoří nedílnou součást odůvodnění daného rozhodnutí.
- 91 V rámci široké posuzovací pravomoci týkající se hospodářských dat je tudíž třeba mít za to, že Komise posoudila relevantnost všech faktorů a zvažila pozitivní i negativní trendy dotčených faktorů.
- 92 Kromě toho, pokud jde o tvrzení týkající se trendů dovozu z hlediska objemu a cen, je třeba uvést, jak zdůraznily žalobkyně, že napadené rozhodnutí uvádí v bodě 47 odůvodnění, že čínský domácí trh s maleinanhydridem je jako celek považován za narušený. Mimoto je nesporné, že stanovené dumpingové rozpětí činilo 42,8 %, čímž překročilo práh *de minimis*, jak vyplývá z bodů 88 a 122 odůvodnění napadeného rozhodnutí. A konečně, je pravda, že vážené průměrné rozpětí cenového podbízení cen dosahovalo 10,3 %, jak vyplývá z bodu 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 93 Nicméně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, taková zjištění neumožňují prokázat existenci podstatné újmy ve smyslu článku 3 základního nařízení.

- 94 Pokud jde zejména o výši dumpingového rozpětí, ta sice může být v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení vzata v úvahu v rámci posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie. Komise však správně v bodě 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůraznila, že dumpingové rozpětí jednoho výrobce není jako takové rozhodujícím ekonomickým ukazatelem újmy. Jak zdůraznila Komise na jednání, žádný faktor uvedený v daném ustanovení není sám o sobě rozhodující při celkovém posuzování újmy prováděném Komisí.
- 95 Zadruhé, pokud jde o hodnocení každého jednotlivého hospodářského faktoru, co se týče posouzení cen, z tabulky 3 napadeného rozhodnutí vyplývá, že průměrná dovozní cena výrobku, který byl předmětem dumpingu, vzrostla v průběhu posuzovaného období o 35 %. Tabulka 7 napadeného rozhodnutí přitom uvádí, že během posuzovaného období se průměrné jednotkové prodejní ceny výrobního odvětví Unie zvýšily o 19 %. Z toho tedy plyne, že ceny společnosti Hangzhou Bioking stouply více než prodejní ceny výrobního odvětví Unie, takže rozdíl mezi těmito cenami se snížil. Stejně tak je třeba uvést, že jak vyplývá z tabulky 7 a z bodu 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v průběhu posuzovaného období bylo zvýšení průměrných jednotkových prodejních cen výrobního odvětví Unie (19 %) výraznější než růst jeho výrobních nákladů (9 %). Jak v tomto ohledu správně zdůraznila Komise, takový závěr směřuje k potvrzení neexistence cenového tlaku vyvíjeného dovozy společnosti Hangzhou Bioking.
- 96 Pokud jde mimoto o tvrzení žalobkyň, podle kterého je relativní zvýšení cen irelevantní, je třeba uvést, že cena je jedním z faktorů relevantních při určování újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie uvedených v čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení. Komise přitom tvrdí, že rozpětí cenového podbízení se před obdobím šetření i po něm snížilo. Komise tedy měla správně za to, že takové snížení představuje pozitivní trend, který má být vzat v úvahu při hodnocení újmy.
- 97 Pokud jde o vývoj objemu dotčených dovozů a vývoj podílů na trhu, dovozy od společnosti Hangzhou Bioking se sice během posuzovaného období zvýšily o 25 %, takže vzhledem ke snížení celkové unijní spotřeby o 11 % během téhož období (tabulka 1 napadeného rozhodnutí) se tržní podíl společnosti Hangzhou Bioking zvýšil o 41 % (viz body 101 a 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nicméně, jak zdůraznila Komise v bodě 148 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podíl na trhu a objemy dovozů nejsou jedinými prvky, které byly analyzovány za účelem posouzení, zda výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu. V tomto ohledu, jak vyplývá z tabulky 2 a bodu 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, objem dumpingových dovozů dotčeného výrobku do Unie ze strany společnosti Hangzhou Bioking vzrostl během posuzovaného období o 25 %, zatímco tabulka 10 uvádí, že ziskovost unijních výrobců během posuzovaného období značně vzrostla a v období šetření dosáhla 10 %. V tomto rámci ziskovost unijních výrobců vzrostla i přes zvýšení objemu dovozů společnosti Hangzhou Bioking.
- 98 Kromě toho, pokud jde o podíl výrobního odvětví Unie na trhu, jeho vývoj představuje bezpochyby faktor značného významu pro posouzení existence podstatné újmy pro uvedené odvětví (viz rozsudek ze dne 14. března 2007, Aluminium Silicon Mill Products v. Rada, T-107/04, EU:T:2007:85, bod 65). V projednávaném případě se přitom podíl výrobního odvětví Unie na trhu během posuzovaného období snížil o 21 % a na konci tohoto období dosahoval, jak plyne z dokazování nařízeného Tribunálem (viz bod 19 výše), 44 %. Komise tedy nemohla mít v bodě 148 odůvodnění napadeného rozhodnutí platně za to, že se tento podíl na trhu udržel během posuzovaného období na relativně vysoké úrovni.
- 99 Co se týče tvrzení žalobkyň, podle kterého Komise nepřisoudila žádnou váhu dopadu očekávaného zvýšení výroby společnosti Hangzhou Bioking na ziskovost výrobního odvětví Unie, jakož i na ostatní finanční ukazatele, které se v blízké budoucnosti zhorší, je třeba připomenout, že určení újmy po zahájení řízení v souladu s čl. 3 odst. 1 základního nařízení předpokládá, že je prokázáno, že existuje „podstatná újma výrobnímu odvětví [Unie], hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví [Unie] nebo [...] závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví [Unie]“. Vzhledem k tomu, že podnět podaný unijními výrobci byl založen na podle nich již prokázané podstatné újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie, Komise zkoumala, zda může být taková újma prokázána pro posuzované období. Jak totiž

vyplývá z bodů 6 a 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí, analýza Komise se vztahovala pouze na podstatnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie ve smyslu daného ustanovení, a nikoli na budoucí výrobní kapacitu čínských vývozců. Argumentace žalobkyň se přitom zakládá na případném budoucím rozšíření výrobní kapacity čínských vyvážejících výrobců, která je relevantní v rámci šetření týkajícího se „hrozby podstatné újmy“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 základního nařízení. Argumenty žalobkyň týkající se prospektivní analýzy výrobního odvětví Unie jsou v takové souvislosti tudíž irelevantní.

- 100 Zatřetí, co se týče argumentu žalobkyň, podle kterého se Komise opřela pouze o ziskovost výrobního odvětví Unie, peněžní toky a návratnost investic, jelikož tyto ukazatele byly jedinými, které vykazovaly pozitivní trend, je třeba nejdříve uvést, že jak bylo konstatováno v bodě 91 výše, Komise zohlednila v napadeném rozhodnutí v rámci své analýzy veškeré relevantní údaje. Dále, jak uvedla Komise, rentabilita je jedním z rozhodujících faktorů při analýze újmy. A konečně, jak vyplývá z bodu 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí, „ziskovost [výrobního odvětví Unie] během posuzovaného období výrazně vzrostla a v průběhu období šetření dosáhla 10 %, a byla tedy vyšší než 8 % cílový zisk [ziskový cíl] tohoto odvětví“. Je přitom třeba zdůraznit, že toto zvýšení je značné a dále že nemůže být posuzováno izolovaně, nýbrž, jak vyplývá z bodů 119 až 139 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v kontextu dalších pozitivních hospodářských ukazatelů, jako jsou peněžní toky, návratnost investic a úroveň zaměstnanosti.
- 101 V rozsahu, v němž žalobkyně vytýkají Komisi, že nedostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí, pokud jde o vysvětlení toho, jak byl pokles výkonnosti výrobního odvětví Unie vyvážen zlepšením celkové ziskovosti, argumentace žalobkyň ve skutečnosti směřuje ke zpochybnění samotného posouzení hospodářských údajů provedeného Komisí. Tribunál má přitom za to, že z přezkumu bodů 119 až 139 napadeného rozhodnutí vyplývá, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o hodnocení uvedených prvků.
- 102 Pro úplnost je třeba připomenout, že odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat jeho přezkum (rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 75).
- 103 Tento požadavek musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 76).
- 104 Mimoto je třeba zdůraznit, že orgány nejsou povinny vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před nimi dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby vyložily skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam pro logiku rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. ledna 2007, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, C-404/04 P, nezveřejněný, EU:C:2007:6, bod 30).
- 105 V projednávaném případě jsou důvody, pro které měla Komise za to, že některé ukazatele újmy neměly negativní dopad na celkovou finanční situaci výrobního odvětví Unie, kdežto jiné ukazatele zaznamenaly pozitivní vývoj, uvedeny v bodech 140, 141 a 148 až 160 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V nich Komise jasně uvedla důvody, pro které má za to, že výrobní odvětví Unie neutrpělo v důsledku dovozů společnosti Hangzhou Bioking žádnou podstatnou újmu. Napadené rozhodnutí je proto v tomto ohledu odůvodněno právně dostačujícím způsobem.

- 106 Začtvrté, co se týče tvrzení žalobkyň, podle kterého Komise posuzovala pouze jeden segment výrobního odvětví Unie, je třeba uvést, že tato výtky byla již zkoumána v rámci prvního žalobního důvodu. Z bodu 60 výše totiž vyplývá, že žalobkyně neprokázaly, jakým způsobem vzorek, který vybrala, vedl Komisi ke zjevně nesprávnému posouzení při jejím ověřování existence podstatné újmy pro výrobní odvětví Unie.
- 107 Zapáté je sice pravda, že výrobní odvětví Unie přijalo obrannou strategii boje proti dumpingu, to však nic nemění na tom, že účinkem této strategie bylo mimojiné zvýšení ziskovosti dotyčných výrobců. Argumenty žalobkyň vycházející z toho, že Komise tuto strategii nevzala v úvahu, tudíž neumožňují zpochybnit opodstatněnost závěrů napadeného rozhodnutí ohledně neexistence podstatné újmy.
- 108 Zašesté, pokud jde o argument týkající se nedostatečného zohlednění dumpingového rozpětí Komisí, jak bylo již uvedeno v bodě 94 výše, je sice pravda, že toto rozpětí musí být zohledněno v rámci určení existence újmy podle čl. 3 odst. 5 základního nařízení, nic to však nemění na tom, že je především prvkem, který je třeba vzít v úvahu při určování existence dumpingu, což je podmínka lišící se od podmínky související s prokázáním újmy v rámci přijímání antidumpingových opatření.
- 109 Co se týče zohlednění cenového podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie, je třeba poznamenat, že Komise v bodě 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že „průměrná dovozní cena dotčeného výrobku od společnosti [Hangzhou] Bioking vzrostla během posuzovaného období o 35 %“ a že „v letech 2011 a 2013 se zvýšila o 43 %, ale poté mezi rokem 2013 a obdobím šetření klesla o 8 %“. Komise následně stanovila vážené průměrné rozpětí cenového podbízení dumpingového dovozu společnosti Hangzhou Bioking na trhu Unie ve výši 10,3 %. Na základě těchto prvků Komise s výslovným odkazem na cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie v bodě 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí došla k závěru o neexistenci podstatné újmy. Je proto třeba mít za to, že Komise tento faktor zohlednila. V rozsahu, v němž žalobkyně chtějí zpochybnit význam tohoto faktoru, je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 5 základního nařízení žádné z kritérií uvedených v daném ustanovení není nezbytně rozhodující. Rozpětí cenového podbízení tudíž jako takové není rozhodujícím hospodářským ukazatelem újmy.
- 110 Zasedmé, pokud jde o tvrzení žalobkyň, podle něhož ceny klesly „mezi rokem 2013 a obdobím šetření o 76 %“, ony samy odkazují na snížení cen výrobního odvětví Unie o 56 %. Jak plyne z bodu 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v tomto ohledu sice průměrná jednotková prodejní cena unijních výrobců zařazených do vzorku mezi rokem 2013 a koncem období šetření klesla o 56 %. Je však třeba konstatovat, že během posuzovaného období vzrostly o 19 %. Mimoto, jak bylo konstatováno v bodě 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedeno v bodě 95 výše, zvýšení průměrné jednotkové prodejní ceny během posuzovaného období o 19 % bylo výraznější než nárůst výrobních nákladů o 9 % ve stejném období, což svědčí o tom, že cenový tlak vytvářený dovozy společnosti Hangzhou Bioking nezabránil nárůstu jednotkové prodejní ceny výrobního odvětví Unie.
- 111 Zaosmé, pokud jde o snížení objemu výroby, je třeba poznamenat, že tento objem během posuzovaného období skutečně klesl o 16 %, ale že mezi rokem 2013 a koncem období šetření se stabilizoval, jak vyplývá z tabulky 4 napadeného rozhodnutí. Nicméně, jak správně uvedla Komise, taková okolnost musí být posuzována v kontextu snížení spotřeby o 11 % během posuzovaného období, jak je uvedeno v bodě 97 výše. Za těchto okolností je možné mít za to, že hlavní část snížení objemu výroby výrobního odvětví Unie během posuzovaného období jde na vrub poklesu spotřeby.
- 112 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně nepředložily žádné poznatky umožňující zpochybnit závěr Komise týkající se neexistence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, založený na všech relevantních faktorech. Proto je třeba dojít k závěru, že se Komise navzdory vyhodnocení podílu výrobního odvětví Unie na trhu, které provedla (viz bod 98 výše), nedopustila zjevně nesprávného posouzení při celkovém ověřování podstatné újmy na základě všech faktorů uplatněných v rámci druhého žalobního důvodu.

113 V důsledku toho je třeba druhý žalobní důvod, jakož i žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

114 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je třeba posledně uvedeným uložit, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. března 2018.

Podpisy.